

NAJINA ALZACIJA: od 30.09.2013 do 11.10.2013 - Milojka in Damjan Švara

Alzacija je najmanjša regija celinske Francije, nahaja se med Renom na vzhodu in Vogezi na zahodu. Sestavljata jo departmaja Haut in Bas Rhin, glavno mesto pa je Strasbourg. V zgodovini je pogosto prehajala iz francoskih v nemške roke in nazaj, kar se pozna še danes. Ne samo v arhitekturi, temveč tudi v kulturi, navadah, imenih vasi, pa tudi v vzgoji vinske trte in vinarstvu. Za razliko od v Franciji tipičnega mešanje različnih sort, tu prevladujejo sortna vina, od belega in sivega pinota, muškata, zelenega silvanca, traminca do edinega črnega vina, pinot noir. Prav v tem času so po celi deželi trgatve in vinske fešte, kar sva si, poleg cvetočih mest »ville fleuri«, tudi želela ogledati.

Ponedeljek, 30.09.2013; Ljubljana – Sulzemoos: 464 km

Po dolgih pripravah in prelaganjih potovanja, sva se zadnji dan septembra končno odpravila. Vremenska napoved ni bila obetavna, ampak verjameva v vremenske čudeže. Od doma sva odrinila malo po 15 uri. Bilo je deževno in hladno, le 9 oC. Po 5 urah vožnje sva prišla v Sulzemoos, nekaj km iz Muenchna, na že znan PZA ob nakupovalnem centru avtodomov Der Freistaat. V šotoru v sklopu Oktoberfesta je sedelo večje omizje. Bili so že zelo veseli, harmonika je pela..... Bili so z Norveške, z avtodomi in ostali bodo en teden. Vsak dan pride po njih avtobus in imajo organizirane izlete. No, beseda je stekla tudi o Norveški, ko sva povedala, kod sva se lani potikala. Privoščila sva si večerjo – odlična pečena rebrca in krompirček, veliko pivo.... pa spat.

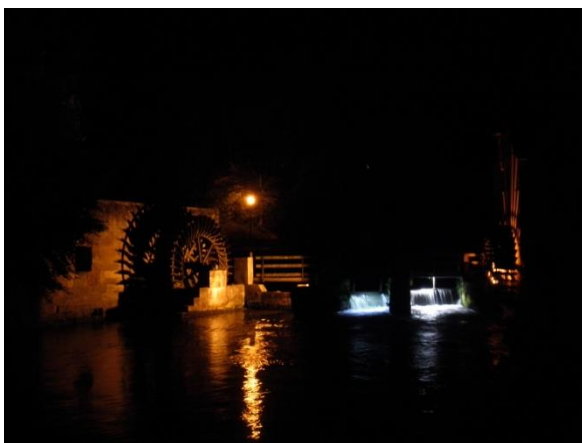
Spanje PZA Sulzemoos: N 48.28190 / E 11.26130, brezplačno, možnost el. priključka

Torek, 01.10.2013; Sulzemoos – Wissembourg – 304 km

Zjutraj sva si ogledala razstavni prostor z avtodomi, da sva zopet videla kaj ne bova imela in ugotovila, da sva kar zadovoljna z najinim Terryem. Ob 9.30 sva odrinila dalje – mimo Augsburga, Ulma, Stuttgarta in Karlsruheja v Francijo do Wissenbourga, kamor sva prispela ob 13.30. Na poti je bilo veliko zastojev. Nemci na veliko širijo avtoceste, delajo 6-pasovnice. Wissenbourg je lepo mesto, bolj nemško kot francosko. Parkirala sva na prostoru za avtodome, ob bazenu in igrišču. Mesto se ponaša z drugo največjo katedralo v Alzaciji. V njej so pred kratkim odkrili prekrasne stenske freske. Mesto krasije tipične alzaške hiše, podnevi prelepe, zvečer, ko so osvetljene, pa čarobno lepe. Povsod so

bogate rože..... Privoščila sva si alzaško specialiteto, v lončenem krožniku pečeno zelenjavo, prelito s sirom in zapečeno. Mljask, poleg priporočajo rdeče vino, vzela sva pinot noir. Zaslužen počitek!

Spanje PZA Wissembourg: N 49.03749 / E 07.935749, brezplačno, brez oskrbe, mirno

Sreda, 02.10.2013; Wissembourg – Saverne – 74 km, kolo 36 km

Ob 8h sva odrinila do Hunspacha. V Fort Schoenenburgu sva imela v načrtu ogled muzeja bunkerjev ob Maginotovi liniji. 30 m pod zemljo so napravili obrambne rove z vso oskrbo. Žal je v tem času možen vstop le v poznih popoldanskih urah, zato sva si ogledala le zunanji del. Nadaljevala sva do mesta Haguenau, kjer sva, poleg ogleda mesta, nakupila tople žabe za Milojko, ki jo je že pošteno zeblo. Jaz še kar računam s poletjem.....ona manj. Pot nadaljujemo do Saverne, parkirava se na PZA. Iz boksa sva zvelkla najino novo pridobitev, električna kolesa, se oblekla v »zimsko« kolesarsko garderobo in se odpeljala ob kanalu na vzhod, mimo mnogih zapornic. Prav lušno je gledati ritual spuščanja, zapiranja in prevoza ladij. Tudi sonce je sijalo, a vseeno razmeroma hladno. Vmes sva komaj našla en lokal, ura ni bila primerna za obroke. Za bolonjske špagete, za katere je polivka naše Ete iz Kamnika pravi gurmanski podvig, so računali 8,50 eur (toliko je dnevni meni v manjših restavracijah). Po štirih urah sva se vrnila, na PZA-ju se je nabralo kar 19 avtomoblov, pretežno Nemcev. Napravila sva večerjo – pečen rostbeef in šparglje, kar dobra tolažba za zgrešeno kosilo.

Spanje PZA Saverne: N 48.74512 / E 07.36884, brezplačno, brez oskrbe, mirno

Četrtek, 03.10.2013; Saverne - Strasbourg - 41 km - kolo 46 + 8 km

Najprej sva si ogledala mesto, zatem pa ob kanalu pri kavici starejše pare in družine, ki so si privoščili potovanje po kanalu. Tudi zase sem rekel, ko bom star 70 let in bogat, si bom privoščil praznovanje na taki ladji. Najem take ladje je od 1.000 do 2.000 eur na teden, odvisno od velikosti in sezone plutja. Vsekakor pa je užitek, pa še izpita ne potrebuješ. Odpravila sva se proti dvigalu za ladje pri Arzwiller, ki sva ga letos spomladi že občudovala. Žal od 1.10. dalje ne obratuje, sva si pa ogledala stari del kanala, ki ga je nadomestilo to dvigalo in vseh 19 mirujočih zapornic ob zaraščenem romantičnem starem kanalu. Ob in v njem je lepo speljana kolesarska steza. Vsake toliko je bilo nekaj vode, pretežno poraščene s preprogo živozelenih alg. Račke pa so, kot ledolomilci, plule po njem in za seboj puščale sled. Super pogled!

Ob 15h sva se odpravila proti Strasbourg. To popoldne sva se s kolesom odpravila v mesto, do Le petit France, kjer sva že tudi malo domača. Domov sva se vrnila po 21 uri, kočerja domači piščančji paprikaš in polenta s praženimi mandlji in skuto. Bilo je izvrstno. Zaslužen topel tuš in počitek!!

Spanje kamp La montagne verte : N 48.57581 / E 07.71628, 15 eur (l. 2014 bo zaprt zaradi obnove)

Petek, 04.10.2013; Strasbourg – kolo 34 km

Vreme je kar obetalo, zato sva se po zajtrku – po 10 uri s kolesom odpravila proti Kehl (v Nemčiji) – čez Pont d' Europe. Most je lep, veličasten, na njem nekaj sprehajalcev. Zatem sva poiskala PZA v Jardin des deux rives, ki bo naslednje leto nadomestil spanje v zaprtem campu, ter nadaljevala še malo v Nemčijo. Kmalu je pričelo rosi, zato sva se obrnila ter odkolesarila nazaj. V predelu univerz sva si privoščila prigrizek. Jaz kiche Loraine, Milojka pa tarte flambe s tremi vrstami sira. Nadaljevala sva potepanje po mestu, ogledala palači Rohan in Aubette, trg republike z opero in drugimi palačami, trg Kleber s tržnico, peš zono okoli katedrale, že poznane koticke. Domov sva se vrnila ob 19h. Na tržnici sva kupila tri različne alzaške klobase in lisičke, ki sva si jih zvečer privoščila z jajčkom. Bilo je izvrstno. Tržni dnevi so nekaj posebnega. Milojka bi kupila vse...sire, klobasice, božansko zelenjavo... res pravi nakupovalni užitek za vsako gospodinjo. No, ko sva prišla domov, je začelo deževati in nadaljevalo vso noč po malem .

Spanje kamp La montagne verte (PZA Jardin des deux rives N 48.56665, E 07.79965, brezplačno)

Sobota, 05.10.2013; Strasbourg – Obernai – 63 km

Do 11.30 totalna higiena avtodoma in naju, nakar odhod na področje vinskih cest Alzacije. Prvi postanek v mestu Molsheim, upava na lepo vreme. Zopet navdušenje ob pogledu na prekrasne alzaške hiše. V času kosila so ulice prazne. V trgovini s pripravljeno hrano sva kupila Baeckaoffe, jed pripravljeno iz krompirja, treh vrst mesa, zalito z vinom in pečeno 3 ure v lončni posodi s pokrovom, »prišvasanim« s testom. Odpraviva se dalje, skozi lepa mala mesteca, žal z avtodomom, lepše bi bilo prekolesariti. Res škoda, da vreme ni povsem po planu. Mesta polna cvetja, tekmujejo med seboj za zvezdice na tablah Ville Fleuri – cvetoče mesto. Vinogradi ob poti, belo grozdje je že potrgano, rdeče še čaka. Res manjka samo sonce! Odpraviva se na Mt Ste Odile, cesta je strma, a lepa, ob gozdu, kjer je kar vohati jurčke. Parkirava na najnižjem parkirišču in jo mahneva peš po lepi gozdni poti. Po izročilu je Odile srečala onemoglega slepega starca, sedečega na skali. Premaknila je skalo, tam je pritekla voda, okrepila starca in mu celo povrnila vid. Pot nadaljujeva po obilnejši malici proti Obernaiju. Že od daleč sva zagledala velik parkirni prostor in veliko avtodomov. Takoj sva se pridružila vsaj 25 avtodomom in takoj spremenila plan. Ostaneva! Mesto je cukrček, nabavila sva novo zalogo paštet in vinčka. Za kočerjo sva si privoščila špagete, malo počitka, zvečer po planu še nočni potep po prekrasnem mestu. Deževalo je vse močneje in tako vso noč.

Spanje PZA Obernai: N 48.45953 / E 07.48578, brezplačno

Nedelja, 06.10.2013; Obernai – Selestat - 25 km

Ob 9h nadaljujemo proti mestu Selestat. Ker se vozimo po nacionalnih cestah, je okolica toliko lepša, polja cvetočih gladiol, vinogradov, koruznih polj in še in še. Pripeljeva se v kamp Cigogne (štorklja)... majhen, urejen kamp in oddaljen le kakih 5 minut hoje do starega dela mesta. Takoj sva se odpravila na potep, zopet navdušena.... V mestu je celo pekarski muzej. Takoj je naredil vtis z odličnim kruhom. Popoldne sva kolebala med odhodom s kolesom, pa je zopet dež pokazal zobe... Odpravila sva se peš, z dežnikom.... Nedelja popoldne in glej – trgovine z oblekicami so odprte. Naletela sva na trgovino, ki je nudila za vsakega nekaj, da sva kompenzirala slabo vreme. Večer sva zaključila v nacionalni restavraciji in končno prišla do tarte flambe in dobrega alzaškega vina. Na zapečeni palačinki dobrote s sirom, postreženo na lesenem loparju... odlično. Tako sva se, kljub manj aktivnem dnevu, z veseljem spravila spat. Jutri je nov dan in čaka nas sonček!!!

Spanje kamp Cigogne Selestat: N 48.25464 / E 07.44783, 15 eur

Ponedeljek 07.10.2013; Selestat, kolo 64 km

Jutro je megleno, drugega ni bilo pričakovati, a napoved je obetavna. Ob 10h se odpraviva na kolo. Najprej sva prikolesarila v Kintzheim na alzaško vinsko cesto, potem po njej mimo Chatenois, Scherwiller, Dienthal, Dambach la Ville, Blienschwiller, Itterwiller, Andlau, kjer sva imela kosilo, v Barr, kjer sva začela bežati pred dežjem in direktno preko Epfiga domov. Dan je bil navkljub oblakom lep, vinogradi in vinogradi od ravnine do vznožja in čisto do vrha hribčkov, v mestih vinske kleti. Brez koles bi naredila še več degustacij. Same mravljice so tekale po vinogradih in kletih. Veliko je tudi strojnega obiranja, kar sva že srečala v Franciji. Pred odhodom v kamp sva še malo poflankirala po mestu, si hotela privoščiti kavo, a ugotovila, da je že kar pozno. Potepala sva se 7 ur, naredila 64 km s kolesom po hribovitem zaledju med vinogradi. V kampu sva si pripravila gobje torteline in koromač v solati.... bilo je dobro. Zvečer še potep v mestu, čez noč pa polnjenje baterij za kolo.

Spanje kamp Cigogne Selestat

Torek 08.10.2013; Selestat – Rieboville – 54 km, kolo 14 km

Ob 9.30 sva se odpravila v mesto, kjer je bil postavljen velik sejem – po vsem mestu so prodajali od oblačil, razne ropotije, hrane..... Ugotovila sva, da se sejmi selijo po vsej Alzaciji in srečuješ iste ljudi, isto robo, največ kitajske krame. Kmalu sva zaključila z ogledom sejma in se ob 11h vsedla v avtodom in jo mahnila do Chateau de Koenigsbourg, grad postavljen 755 m visoko. Grad so po starih načrtih postavili na ruševinah v začetku 20. stoletja. O prenovi je veliko pisne in fotografske dokumentacije. Je ogromna graščina, z »vojaškim razgledom« na vse strani. Nadaljevala sva pot in se spustila v Saint Hippolyte, krasno mesto, ki se baha s 4 zvezdicami. Ker je ura zopet okrog kosila, se prav nič ne dogaja. Res je zanimivo, kako ta mesta in kraji ob tem času kar izumrejo. Nadaljujemo do Bergheima in naprej v Rieboville, ene najlepših vasi ob alzaški vinski cesti. Sparkirala sva se na PZA ob veliki vinski kleti in se s kolesom podala po okolici, do vasi Hunawihr, ki se že nahaja na vinski cesti. Zvečer sva poiskala restavracijo in si privoščila kozarček Gewurtztraminerja, pri vračanju pa naletela še na eno špelunko, ki tudi ni ostala brez najinega obiska.

Spanje PZA Rieboville: N 48.19191 / E 07.32884, 6 eur za 24 ur, oskrba, el. na žetone

Sreda 09.10.2013; Rieboville – Colmar – 27 km, kolo 54 km

Zjutraj ob pol 10-h sva se vsedla na kolo in na alzaško vinsko cesto. Tokrat sva se usmerila proti jugu v spoznavanje novih čudovitih krajev Zellenbourg, Riquewihr, Kientzheim, Ammerswihr, Kaysersberg, Katzenthal, Turkheim, Sigelsheim, Mittelwihr in drugih. Iz kraja v kraj, skoraj vsi pa imajo nemška imena. Enako je tudi s priimki na pokopališčih. Človek se pri tem sprašuje, kako so ti kraji pristali v Franciji, podobno kot slovenske vasi okoli Trsta v Italiji. Tudi degustacije so vrhunske, povsod se trudijo predstaviti njihov napor po doseganju vrhunske kvalitete vina. Po povratku sva spokala kolesa in se odpravila v Colmar. Ustavila sva se v majhni rečni marini v bližini centra mesta, kjer so naju prijazno sprejeli. S kolesom sva se podala na ogled mesta, ki pa na žalost ni zadostil pričakovanju in slovesu vinske prestolnice Alzacije. Morda so naju mala, čudovita mesta razvadila, kot veliko pa težko tekmuje s čudovitim Strasbourgom. Klub temu sva se peš in s kolesom potikala po mestu do teme.

Spanje Port de plesance Colmar: N 48.08047 / E 07.37560, 9 eur z vso oskrbo, WC, kopalnico...

Četrtek 10.10.2013; Colmar – Ettlingen – 255 km

Grozno dežuje. Colmar sva zapustila ob 9h, greva proti mestu Equisheim, nekoč proglašeno za najlepše manjše mesto v Franciji. Res je lepo. Te alzaške prelepe hiše, okrašene z ogromno cvetja. Prava paša za oči. Ob 13h greva naprej proti Rouffachu s čudovito cerkvijo in dalje proti Guebwillerju. Vreme se je vneslo. Kakor je bilo brezizgledno, sva vse ogleda od Colmara naredila brez dežnika.. Zopet se dvigneva na 900m v Murbach, lep samostan in le nekaj hiš v okolici ter kapela loreške Marije. Da je bilo lepše, je posijato sonce. Ostanek dopoldneva sva preživela v eco muzeju pri mestu Pulversheim. Tu je kaj videti. V muzej so prestavili od hiš, štal, tam je živina, kovačije, mizarske obrti. Ogledaš si lahko hiše od znotraj, ljudje prikazujejo razne obrtne dejavnosti. Organizirajo od ogleda oljarstva, molže krav, do izdelovanja sira. Vse sva si tudi ogledala. Tam lahko preživiš ves dan. Pozno popoldne sva šla dalje, proti Neuf-Brisachu, z enkratno zvezdasto obliko mesta. Imela sva v načrtu prehoditi obzidje, ki je posebnost v tem kraju, pa nama je dež to preprečil. Vremenske prognoze so bile čedalje slabše, zato sva najino potepanje skrajšala za dan ali dva in se obrnila proti domu. Ob 21-h sva parkirala na PZA v mestu Ettlingen v Nemčiji, pojeva kočerjo in se odpravila spat.

Spanje PZA Ettlingen; N 48.93565 / E 08.41757, brezplačno

11.10.2013; Ettlingen – Ljubljana – 708 km

Proti jutru se je zopet ojačal dež, zato sva zjutraj le popila kavo in ob 8h krenila dalje. Na avtocesti seveda običajna kolona, cestarji že pridno obnavljajo. Od Stuttgarta do Muenchna so bili sami zastoji. Muenchen sva prevozila ob 12h. Videne so bile posledice sneženja v Nemčiji in kasneje v Avstriji. Sneg je bil splužen, ob cesti vse belo, kar šok! Odločitev je padla, greva domov. Sicer bi se še kak dan potepala. Ob avtocesti sva šla na kosilo, kavica in dalje proti domu. Po Avstriji sva že delala načrte za smučanje, ki se očitno naglo približuje.

ZA KONEC

Kaj še dodati? S fotoaparatom sva pred vsakim mestom in vasjo slikala tablo z imenom, bolj zaradi statistike, v globalu pa je to brez večjega pomena. Vsi kraji so čudoviti, vsi imajo svoje cukrčke, lepe cerkve, trgovinice z nacionalnimi drobnarijami, vinske kleti, ki ponekod mejijo že na super prodajalne v steklu in svetlobnimi efekti, drugod pa še vedno na skromnih vaških dvoriščih. Vinogradi so zgledno urejeni, grozdje je že na daleč vrhunsko, še boljše je, ko ti ga ponudi prijazen vinogradnik. Milojko je navduševal traminec, mene črni pinot.

Alzacija res naredi vtis, uspela sva jo občudovati. Prelepa je in že takoj da misliti, da se še vrneva – morda v toplejšem obdobju, čeprav najbolj vabi jesen in njeni čudoviti plodovi, grozdje in vino.

Prekolesarila sva 250 km, pa bi jih z veseljem še vsaj 100, če ne bi vreme mešalo štren. Res je užitek kolesariti po tako urejenih poteh, v naravi, ki ti ponuja prekrasne poglede.

Skupaj sva naredila 1.990 km in 256 km s kolesom, prespala v kampih 4 x, ostalo pa na počivališčih za avtodome. Povprečna poraba 9,9 lit na 100 km (gorivo ceneje kot doma), 4 x tunel, kampi v glavnem po 15 eur na noč.

